

A Fővárosi Ítéletábrla ... kamarai jogtanácsos által képviselt I.rendű felperes neve (**I.rendű felperes címe**) felperesnek - a Katona György Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Katona György ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (**I.rendű alperes címe**) I. rendű és dr. Faragó István ügyvéd (fél címe) által képviselt II.rendű alperes neve (**II.rendű alperes címe**) II. rendű alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. június 19. napján kelt 2.G.43.788/2017/18. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a felperest megillető perköltség összegét 2.902.400 (Kétmillió-kilencszázkétezer-négyszáz) forintra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a II. rendű alperesnek 370.000 (Háromszázhetvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság - a keresetnek teljes egészében helyt adó - ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes megszerezte a ..., ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott, természetben ... szám alatti ingatlan 6/10 tulajdoni hányadát, és megkereste ... Hivatalát a perbeli ingatlanon a felperes jogelődje (...) nevén álló 6/10 tulajdoni illetőségre az I. rendű alperes tulajdonjogának - lízingszerződésből eredő tulajdonszerzés címén - történő bejegyzése érdekében. A II. rendű alperest ennek tőrésére, valamint a felperes javára 6.902.400 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet jogi indokolása szerint az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes védekezésével összefüggésben elsődlegesen a kereset idő előttiségét, illetőleg azt vizsgálta, hogy a felperes esetében fennállnak-e a megállapítási kereset érvényesítésének feltételei. Ennek kapcsán egyrészt megállapította, hogy a II. rendű alperes idő előttiségre vonatkozó hivatkozása alaptalan, másrészt úgy foglalt állást, hogy a felperes megállapítási kereset indítását lehetővé tevő perbeli legitimációja fennáll, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes a lízingszerződésből eredő kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, ezért a felperesnek is eleget kell tennie a szerződéses kötelezettségének, aminek elengedhetetlen feltétele az I. rendű alperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése, azonban a hatósági eljárás nem járt eredménnyel, ami miatt az I. rendű alperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére nem került sor. Ebből következően a felperes nem pusztán az I. rendű alperes érdekében, hanem saját joga védelme érdekében jár el. Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperesnek az elővásárlási joga megsértésére alapított védekezésével

kapcsolatban kifejtette, hogy a lízingszerződés egy olyan vegyes, speciális hitel- és finanszírozási jellegű atipikus szerződés, amely sajátosságai folytán kizárja az elővásárlási jog gyakorlását. Rámutatott továbbá, hogy amennyiben megállapítható lenne, hogy az engedményezés miatt fennállt a II. rendű alperes elővásárlási joga, úgy kell tekinteni, hogy a II. rendű alperes e jogáról lemondott. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott.

A per tárgyának értékét az elsőfokú bíróság 71.280.000 forintban határozta meg, és a pervesztes II. rendű alperest a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes javára az 1.500.000 forint eljárási illetékből, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 3. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott mértékű $(3.564.000 + 1.838.400 = 5.402.000)$ ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltség megfizetésére kötelező rendelkezése ellen a II. rendű alperes jelentett be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, és a felperes részére megítélt perköltség 1.402.400 forintra történő leszállítását kérte a R. 3. § (6) bekezdésére hivatkozással. Az 1.500.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezését nem vitatta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben összesen három tárgyalást tartott, és a felperes a keresetlevélén kívül egyéb beadványt nem terjesztett elő. Álláspontja szerint az ügy nem volt oly mértékben bonyolult, amely miatt az elsőfokú bíróság a pertárgyértékhez igazodóan, mechanikusan alkalmazza a R. munkadíjra vonatkozó rendelkezéseit, és ez alapján - különös tekintettel arra, hogy a vele szembeni kereset csak tűrésre kötelezésre irányult - a felperes részére 5.402.400 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezze.

A felperes fellebbezési ellenkérelme a fellebbezés elutasítására, illetőleg - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően döntött az őt megillető perköltség összegéről. Hangsúlyozta, hogy a perre elsődlegesen a II. rendű alperes adott okot, annak megindítására kizárólag a II. rendű alperes magatartására figyelemmel került sor, ugyanis az I. rendű alperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését a II. rendű alperes megakadályozta. Utalt arra is, hogy az elsőfokú eljárás során a bíróság több tárgyalást tartott, és a II. rendű alperes ellenkérelme miatt mind az I. rendű, mind a II. rendű alperesnek több előkészítő iratot kellett előterjesztenie.

A II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében kiemelte, hogy a fellebbezés elutasítására irányuló felperesi indítvány megalapozatlan, a fellebbezés elutasításának semmiféle oka nincs, ugyanis azt határidőn belül, az illeték szabályos lerovása mellett, érdemben kifejtett fellebbezési indokolással és jogszabályra hivatkozással terjesztette elő. Fenntartotta a fellebbezésben foglaltakat, és megjegyezte, hogy a lízingszerződés, majd az azt követő engedményezés és tartozásátvállalás átláthatatlanná tette az I. rendű alperes tulajdonszerzését; ha a felperes és az I. rendű alperes tiszta jogi helyzetet teremtett volt, úgy a perre sem került volna sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedtek a keresetet érdemben elbíráló rendelkezései; az elsőfokú bíróság ítéletének ezeket a rendelkezéseit - és az azokhoz fűzött jogi indokolást - a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata nem érintette [régi Pp. 228. § (4) bekezdés].

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a régi Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A II. rendű alperes fellebbezés megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezési ellenkérelmére tekintettel előjáróban kiemeli: a

fellebbezés - ahogy arra a II. rendű alperes az észrevételében helytállóan hivatkozott - nem szenved olyan formai vagy tartalmi hiányosságban, amely az elutasítására adna okot, ezért az érdemi elbírálásának nem volt akadálya.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet minden tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésével, ezért azt - a következőkben kifejtésre kerülő indokok alapján - részben megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság a felperest megillető perköltség összegének meghatározása során tévesen állapította meg a R. 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltak szerint számítandó ügyvédi munkadíj összegét. E rendelkezés szerint polgári perben a munkadíj összege 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft, míg 10 millió Ft feletti, de 100 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 Ft. A rendeletben meghatározott számítási mód alapján a pertárgy értékéhez (71.280.000 forint) igazodó ügyvédi munkadíj az a) pont szerinti 500.000 forintból és a b) pont alapján járó 1.838.400 forintból tevődik össze, ami összesen 2.338.400 forint.

A R. 3. § (6) bekezdése értelmében a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása során értékelni kell a jogvita bonyolultságát, a képviseleti munka szakmai nehézségét, az előkészítő munkát, a beadványok, a tárgyalások számát, terjedelmét és időigényét is.

A rendelkezésre álló iratokból kitűnően az elsőfokú bíróság az ügyben négy tárgyalást tartott, az első tárgyalás 30 perces, a második 45 perces volt, a harmadik tárgyalás 10-13 óráig, míg a negyedik 13-15 óráig tartott. A felperes a keresetlevélen felül egy, a felperesi jogutódlás megállapítása iránti kérelmet tartalmazó beadványt, illetőleg egy nyilatkozattételi határidő elmulasztása miatti igazolási kérelmet és nyilatkozatot terjesztett elő. E körülményekre figyelemmel a per tárgyának értékéhez igazodó ügyvédi munkadíj nem áll arányban a felperes képviseletével összefüggésben ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, a Fővárosi Ítéltábla ezért - a R. 3. § (6) bekezdése alkalmazásával - lehetőséget látott a R. 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján megállapítható ügyvédi munkadíj mérséklésére, és annak összegét a fellebbezési kérelemnek megfelelően 1.402.400 forintban határozta meg, amihez hozzáadódik a felperes által lerótt 1.500.000 forint kereseti illeték összege.

Az előzőekben írtakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a II. rendű alperest terhelő perköltség összegét 2.902.400 forintra leszállította, míg egyebekben azt helybenhagyta.

A II. rendű alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni a II. rendű alperes jogi képviselőjének ellátásával felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányosan meghatározott ügyvédi munkadíjból és a II. rendű alperes által lerótt 320.000 forint fellebbezési eljárási illetékből álló fellebbezési eljárási költséget.

Budapest, 2019. január 11.

. Sághy Mária s.k.

a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Balsai Csaba Zoltán s.k.
bíró